

Kedves Öcsémuram !

Először is megköszönöm kitüntető bizalmadat, amellyel művedet megtekintésre elküldötted; s hogy ez nem udvariassági szóvirág, az kiderül a továbbiakból.

Első olvasásra is meglátszott, hogy olyasvalaki írta, akiben megvan az írni tudás alapvető képessége. Nem szép és nem magyaros kifejezéssel élve /de jobb nincs/ "j ó l v a n m e g i r v a" - és ez a legfontosabb. Én, ha bármilyen könyv kerül a kezembe, az első három oldal után vagy belevetem magam, függetlenül attól, hogy az aztékokról vagy az Angyalföldről szól-e, vagy abba hagyom.

Hát, a Tiédet lelkes kíváncsisággal olvastam végig. És érdekes is volt. És éppen abban a reményben, hogy ezt nem "első próbálkozásnak" tartod, engedd meg, hogy néhány tapasztalati tanácsot adjak, amiket nem kell betartani, mert mindenki magából merít és érzi, hogy sikerült-e kimondania azt, amit akart - és ebben ő a szuverén.

Mindazonáltal: a prózai eseményes írásműnél - regény, novella - először kell egy p l o t - angolul szólva; a franciák "i n t r i g u e" , néven ismerik; tehát egy történet-mag. Ehhez személyek - nem sok - szükségesek: ezeknek legyen jellemük /nem úgy értve, hogy "j e l l e m e s e k" - lehetnek csirkefogók is. Sajnos ezekre úgy az irodalomban, mint a való életben szükség van!) - s ebből a jellemből következik aztán, az, hogy mit tesznek, hogyan viselik el, ami velük történik. S, ha mindez megvan - közbevetőleg: ha kigondolod az alakokat, ismerkedj meg velük személyesen, legyenek számodra máris é l ő k - így fogja az olvasó is szeretni, vagy utálni őket!

A továbbiakban fontos elem a szerkezet. Michelangelo azt mondta: a jó szobor olyan, hogyha legörgetik a hegytetőről, akkor is egészben marad, hát ez áll a regényre is. Könnyen elcsá-

bul az író, hogy valami tetszetős, közönséget megfogó epizód kedvéért elkalandozik. Egy figura lehet mulatséges, vagy megható ugyan, de kilóg a szerkezetből.

Ami mármost a "Kelyhet" illeti, a fent mondottak részben erre szólnak: a két rész nem kapcsolódik eléggé össze, A második részben, a két fiú - és a leánykák - diskurzusában, ^Túlteng a korszerű szellemeskedés. Általában az első részt jobbnak éreztem. /Mindez nem von le a bevezető értékeléséből./

Nem kapcsolódik bele az epilóg; Honoré de Balzac ugyan élt hasonló fogásokkal, de nem muszáj ebben utánozni. Ugyancsak nem szükséges egy regényhez forrás-felsorolást csatolni. Az olvasó higgye el az írónak, hogy mindez így történt, vagy történhetett volna.

Amde, ezek csak afféle öreges morgolódások. Egészében véve megleget szeretettel rázom meg tollat forgató kezedet és kívánok sok örömet és küszködést /enélkül nem megy a mesterség/.

Édesapádat és családot szeretettel és tisztelettel köszöntöm.

Asztly kelyh